

der været nogen Meningsforskel med Hensyn til dette Punkt, idet adskillige af Kommissionens Medlemmer havde ønsket, at Koncessionerne kun skulde gælde for 10 Aar; men da dette stødte paa store Vanskeligheder under Forhandlingerne med Selskaberne, enedes man til sidst om at lade Koncessionerne gælde for et Tidsrum af 20 Aar. Efter dette Tidsrum er der Enighed om, at det skal forbeholdes Staten at kunne overtage Koncessionshavernes Ejendele paa de i Koncessionerne fastsatte Vilkaar. Det vil altsaa sige, at efter at de 20 Aar er udløbet, kan Staten overtage Selskaberne — hvis den vil det vel at mærke; der er ikke fastsat noget som helst om, at Staten skal det, og det vilde jo ogsaa være misligt at fastsætte dette, da de finansielle Forhold eventuelt til den Tid vilde kunne forhindre det. Men der er skabt en Mulighed for, at Staten til den Tid kan overtage Selskaberne, en Mulighed, der, som allerede omtalt, ikke i dette Øjeblik er til Stede, og der er af Kommissionen fastsat visse Bestemmelser, som skal gælde for en saadan Overtagelse, idet nemlig Kursen paa Selskabernes Aktier er sat til 125, en Kurs, der, efter hvad de sagkyndige, som Kommissionen har haft til sin Raadighed, har beregnet, vil svare til den Kurs, som Aktierne havde før Krigen; Konjunkturstigningerne for de Materialer, som Selskaberne skal anvende til deres Anlæg og disses Vedligeholdelse, vil altsaa for saa vidt ikke komme i Betragtning ved Overtagelsen. Endvidere bestemmes det, at hvis Staten ikke ønsker, naar de 20 Aar er udløbet, at overtage Driften af de koncessionerede Selskaber, kan der fastsættes Tidsfrister paa 5 Aar; hvis Staten, efter at et saadant Femaar er udløbet, endnu ikke ønsker at overtage Selskabet, bliver der atter sat en Tidsfrist af 5 Aar, i hvilken Selskabet fremdeles har Koncessionen, og saa fremdeles. Naar jeg sagde, at de finansielle Hensyn selvfølgelig kunde gøre sig gældende ved de 20 Aars Udløb og holde Staten tilbage fra at overtage Driften, saa er det ikke saaledes, at man kan gaa ud fra, at Staten vil komme til at lide noget Tab ved Overtagelsen, idet nemlig det Aktieudbytte, som Selskaberne kan faa i Henhold til Koncessionen, gaar op til indtil 8 pCt. for Københavns Telefonselskabs Vedkommende for at nævne et Eksempel, og saaledes maa Aktierne anses for at være et ret godt Papir. Man har ikke ment at kunne gaa til en lavere Procent under Hensyn til, at det kunde blive vanskeligt for

Selskaberne at skaffe den nødvendige Kapital, hvis ikke Udbyttet var saaledes som nævnt.

Endvidere indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om et udvidet Tilsyn fra Statens Side med Telefonanlægene og om Nedsættelse af Nævn, som bl. a. skal bedømme, om det er nødvendigt at forhøje eller at nedsætte Maksimaltaksterne. Man har fra Selskabernes Side gjort gældende, at man ønskede den Betyggelse, der laa i, at det var et Nævn, der skulde overveje og undersøge den Sag og gøre Indstilling derom, idet man mente, at den enkelte Ministers Afgørelse maaske kunde faa et noget mere vilkaarligt Præg end et saadant Nævns Afgørelse. Kommissionen er ogsaa gaaet ind paa denne Tanke og har optaget denne Bestemmelse i Udkastet til Koncessionerne.

Endnu skal jeg kun nævne, at Lovforslagets § 2 indeholder Bestemmelse om Ret for Staten til at erhverve Telefonanlæg, som maatte findes indenfor de koncessionerede Telefonselskabers Omraade. Ovre i Jylland findes en Række ganske smaa Selskaber — jeg tror, det er 11 —, og til sin Tid, naar man optager Forhandling om Fornyelse af disse Selskabers Koncessioner, vil det være paa sin Plads at forsøge, om man ikke kunde forene det hele under et eller to Selskaber, hvilket vilde simplificere Driften og Tilsynet og tillige være til Fordel for det telefonerende Publikum.

I § 3 findes nogle Bestemmelser om Telegrambesørgelse gennem Telefon samt en Del Bødebestemmelser i Tilfælde af, at Koncessionernes Bestemmelser ikke maatte blive overholdt.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at hurtig Behandling er nødvendiggjort af den Omstændighed, at Koncessionen for Københavns Telefonselskabs Vedkommende allerede udløb den 1. Oktober i Fjor og blev midlertidig fornyet til den 1. April. Det vilde derfor være overordentlig heldigt, hvis Lovforslaget til den Tid kunde være færdigt fra Rigsdagen. Jeg haaber, det vil kunne ske. Naar der har kunnet opnaas en saadan Enighed indenfor Kommissionen, som Tilfældet er, maa det sikkert ogsaa kunne lykkes i Løbet af kort Tid at opnaa en tilsvarende Enighed her paa Rigsdagen.

Friis-Skotte: Vi er fra vor Side enige i, at saaledes som Overtagelsesbe-